

ter, ligesom Fleertallet troer man bør see hen til B.'s meget store uforsørgede Familie og lægge særlig Vægt paa, at Statskassen aldeles intet Tab lider. Fleertallet maa derfor tiltræde Ministeriets Anskuelse, at der i Sagens Omstændigheder er tilstrækkelig Grund til, at Bertelsen ved Bestemmelsen af Pensionens Størrelse behandles med den muligste Mildhed og

indstiller ham til at tillægges den af Ministeriet foreslaaede Pension Rd. 1,600 aarlig.

Mindretallet (Tscherning) kan ikke tiltræde Fleertallets Opfattelse af den foreliggende Sag og tillader sig at hense de Thingets Opmærksomhed paa Følgende:

De Lovudkastet ledsagende Motiver forekom Minoriteten at indeholde forskellige deels modsigende, deels usfuldstændige Meddelelser, hvoraf flere desuden ikke syntes, paa rette Maade, henhørte under Bestemmelserne i Forordningen. Sde Juli 1840 vedkommende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen, i hvilken dog Lovforslaget især søger sin Begrundelse. Saaledes oplyses i Motiverne, at Bertelsen ikke har holdt sine egne Midler og de ham betroede Oppebørsler tilbørligen adskilte, men den nævnte Forordnings § 18 forbyder dette paa det Strengeste, med Tilføiende: „befindes nogen Oppebørselsbetjent at have drevet Handel, gjort Udlaan eller lignende Omsætning med de Penge, der som Oppebørsel ere ham betroede, saa skal han, om end Kassen allerede, inden det opdages, derfor har saaet Dækning, have sit Embede forbrudt.“ Det skulde nu synes aabenbart, at det ikke med Sikkerhed kan siges om Den, som samtidig med saaledes at blande Midlerne sætter sit Navn paa Berler, eller sætter sig i Forbud for Andre, det være Fremmede eller Slægtninge, at han kun har gjort Saadant med egne Midler; saa meget mindre lader dette sig sige, naar det viser sig, at Statens Midler, om ikke tidligere, saa dog tilsidst have været det endelige Dækningsmiddel for en, efter Sandsynlighed, i længere Tid fortsat Berelomsætning. Forord-

ningens § 21, hvortil Indstillingen om Pensionen især støtter sig, idet denne Paragraph giver Haab om Indstilling herom, saafremt Dækning er tilveiebragt inden 3 Gange 24 Timer, tillader dog kun dette under den Forudsætning, at Kasse manglen „ikke er paadragent ved Handel, Udlaan eller lignende Omsætning med de Penge, der som Oppebørsel ere ham betroede, saa skal han, om end Kassen allerede, inden det opdages, derfor har saaet Dækning, have sit Embede forbrudt“ eller ved Udselshed eller uordentligt Levnet.“ Nu siges vel paa et Sted i Motiverne, at Saadant ikke har fundet Sted, men der meddeles ogsaa, at Oprindelsen til den paadragne Mangel fornemmelig hidrører fra „at en Sønns Etablering i Næringsvei i den senere Tid har krævet større Udtællinger, og at han under den indtraadte Pengekrisis ikke længer kunde opnaae de for ham fornødne Pengelaan, hvortil han tidligere har havt Udgang“; paa et andet Sted siges, at Bertelsen har gjort Brud paa den spectielle Trofast og strenge Nøiagtighed, der er betegnet som Oppebørselsbetjentens uafgivelige Pligt „ved at anvende de ham betroede Midler til at dække Gjæld.“ Der oplyses intet bestemt om B.'s Maade at leve paa, hans Udgifters Omfang og Natur, men det synes, af hvad der siges, at han har forbrugt ikke Ubetydeligt. Det er saaledes ikke bevilst, at Udselshed ikke har været medvirkende Aarsag til den opstaaede Forlegenhed.

Som formildende Grunde anføres Bertelsens Selvangivelse og hans Sindstilstand.

Om Sindstilstanden findes omtalt en Lægeattest; der fremsføres i Henhold til denne, at B. i den senere Tid (Tiden forud for den her omtalte Begivenhed) har savnet den Arbeidskraft og Dygtighed, der udfordres for at forestaae et Embede. Hermed synes det at være i Strid, at Amtmanden, der i en saa lille By som Thisted ikke let kunde være uvidende om en saa vigtig Embedsmands saa farlige Ujensdygtighed og maatte have paadraget sig et særligt Ansvar ved at lade det hengaaet upaa-talt, der desuden fort forud havde holdt en Kasseundersøgelse, ikke havde taget de behøvrige Forholdsregler, for at stikke Statskassen